

4. Each sentence has one mistake. Find the mistake and correct it.

1. The shops in this town don't sell ~~an~~ **the** ingredients I need.

Przed rzeczownikiem w liczbie mnogiej nie możemy użyć **a/an**. Ze względu na dookreślenie „I need” (tu: „które są mi potrzebne”), musimy użyć **the**.

2. I live in ~~the~~ **a** town in southern England.

Gdybyśmy użyli **the** oznaczałoby to, że w południowej Anglii jest tylko jedno miasteczko. Kiedy używamy **a**, wiadomo, że chodzi o jedno z wielu miasteczek.

To zdanie to dobry przykład reguły, zgodnie z którą za pierwszym razem, kiedy mówimy o danej rzeczy używamy z tym rzeczownikiem **a/an**, a za drugim – **the**.

3. We've got a pizza for lunch but the pizza has got mushrooms on it and I don't like ~~the~~ mushrooms.

Jeśli ktoś usunął tutaj **a**, to też nie jest to błąd, ale znowu zmienia nam trochę znaczenie zdania. W wersji z **a** mówimy, że zamówiliśmy na obiad jedną pizzę (dużą, dla wszystkich). W wersji **bez a**: zamówiliśmy pizzę, ale np. każdy zamówił jedną małą dla siebie

Takie rozwiązanie proponują nam autorzy podręcznika, ale moim zdaniem ten przypadek jest wątpliwy. W tej wersji mówimy: „nie lubię grzybów (w ogóle)”. W wersji z **the** zdanie też byłoby poprawne ale znaczenie byłoby trochę inne: „nie lubię tych grzybów (które były na pizzy)”. Innymi słowy powiedziałyby to osoba, która nie ma nic przeciwko grzybom jako takim, ale nie cierpi pieczarek, które akurat były na tej pizzy.

4. We stay in a small town in ~~the~~ Italy every August.

Przed nazwami krajów nie używamy żadnego przedimka. (Wyjątki: the United States of America, the Netherlands, the Gambia)

5. Add two articles to each sentence. Rewrite the sentences with the articles in correct places.

Example: Do you like food they sell at cafe in Market Street?

Do you like **the** food they sell at **the** cafe in Market Street?

1. I need **an** onion for this dinner but I haven't got any and **the** shops near here aren't open.

An użyjemy ze względu na to, że mamy rzeczownik w liczbie pojedynczej, zaczynający się od samogłoski.

„Near here” to dookreślenie, dzięki któremu wiemy, że chodzi o kilka sklepów w najbliższej okolicy – z tego względu użyjemy **the**.

2. There is **a** food festival in **the** main square of our town in June.

Mówimy o tej imprezie po raz pierwszy, nie podajemy żadnych konkretnych informacji, więc użyjemy **a**.

„Main square” czyli główny plac (rynek), siłą rzeczy musi być tylko jeden. Kiedy mówimy o czymś, co jest jedyne w swoim rodzaju, używamy **the**.

3. I'm **a** good cook but **the** recipes in this book are very difficult.

Kiedy mówimy o zawodzie danej osoby (np. I'm **a** teacher), jej przynależności do jakiejś grupy (He's **an** American; She's **a** fan of the Beatles; You're **a** cyclist.) używamy **a/an**.

Używamy **the** ze względu na dopowiedzenie „in this book”. Chodzi o konkretne przepisy z konkretnej książki.

4. I like pizzas but I don't like **the** pizzas from **the** restaurant near our school.

Używamy **the** ze względu na dopowiedzenie „from the restaurant near our school”.

Tu podobnie: chodzi o konkretną restaurację w pobliżu szkoły.